

การรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
Perception and Adaptation of student in Nakhon Si Thammarat Rajabhat
University, In the ASEAN Community

เชษฐา มุทะหมัด และคณะ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และศึกษาปัญหาอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานเชิงปริมาณและคุณภาพเชิงสำรวจ (Survey Research) การวิจัยภาคสนาม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 350 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทุกคนรู้ว่าประเทศไทยจะมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อาทิเช่น รายละเอียดที่เกี่ยวข้องประชาคม ที่ตั้งสำนักงานใหญ่ รวมถึงสมาชิก วิชาชีพศัน ข้อกำหนด รวมถึงประเด็นการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน โดยที่กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีความตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนตามลำดับ

ส่วนประเด็นการปรับตัวของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า นักศึกษาได้ปรับตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนใน 3 ด้าน กล่าวคือ ด้านภาษา ด้านการเตรียมตัวเข้าสู่แรงงาน ด้านสังคมและวัฒนธรรมสำหรับประเด็นปัญหาอุปสรรคนักศึกษาระบุว่ามหาวิทยาลัยประสบกับปัญหาบุคลากรยังไม่มีความพร้อม ยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถ่องแท้เกี่ยวกับประเด็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังขาดความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรมในประเทศอาเซียน นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรองรับอาเซียน ในขณะที่มหาวิทยาลัยยังประสบปัญหาเครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างไม่ทันสมัย ส่วนที่มีอยู่แล้วมีจำนวนจำกัดในการให้บริการ ปัญหาการบริหารมีความล่าช้า ยังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในระดับผู้บริหารมหาวิทยาลัยบุคลากร และการส่งเสริมความรู้ เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยต้องมุ่งเน้นและผนวกวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้าสู่อาเซียนเช่นเดียวกันและควรส่งเสริมให้ทุกคนเข้าใจและมีความรู้ด้านประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC

คำสำคัญ : ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การรับรู้ การปรับตัว

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Abstract

This research aims to study adaptation of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University students in ASEAN and the problems of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University students in ASEAN. In this study, a combination of qualitative and quantitative research survey (Survey Research) and field research was used. The samples used in this study were 350 students. The tool used for data collection were a questionnaire and interviews The data were analyzed by percentage (Percent), Average (Mean) and analyzed by descriptive analysis purposes.

The results showed that all samples knew that Thailand was entering the Asean Economic Community (AEC) in 2558 including details concerning the community, the headquarters, members vision, requirements for attending the ASEAN community. The sample was a realization of joining the ASEAN Economic Community (AEC), respectively.

The issue of adaptation of the students in the AEC found that students adapted to the Asian community in three areas, namely the language, preparation for labors and society prepare for the barriers, student indicated that university faced with personnel issues, the lack of knowledge and understanding about the European Economic Community (AEC), Students were not ready to prepare for AEC. They also faced some outdated equipment, lack of equipment, which was already a limited action of services. Also they expected future demand and still have problems. Many modern devices management was delayed. There was no clear policy in this regard, the university administration had no clear and distribution personnel, promoting, educating personnel, equipment, and development university. There was also a lack of clarity the university needed to focus on the local culture and integrate into the ASEAN and should encourage all people to understand and had knowledge of AEC.

Keywords : ASEAN Economic Community, Recognition, Adaptation

บทนำ

ความสำคัญของการศึกษาในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนปรากฏรูปธรรมอย่างชัดเจนในปฏิญญาว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนที่ได้เน้นย้ำความสำคัญของการ

ศึกษา ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการนำอาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 โดยกำหนดให้อาเซียนมีวิสัยทัศน์สู่ภายนอก มีสันติสุข และมีการเชื่อมโยงเข้าด้วยกันในการเป็นหุ้นส่วนในสิ่งแวดล้อมของประชาชาติไทยและอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน การ

พัฒนาที่มีพลวัต และการรวมตัวทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดและในสังคมที่เอื้ออาทร ที่ระลึกลึถึงสายสัมพันธ์แน่นแฟ้นทางประวัติศาสตร์ ตระหนักถึงความสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่มีร่วมกัน และเชื่อมโยงในอัตลักษณ์ของภูมิภาค

นอกจากนี้ วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนามนุษย์ โดยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาในด้านต่างๆ อาทิการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต การฝึกอบรม นวัตกรรม การส่งเสริมการป้องกันคุณภาพการทำงานและการประกอบการ รวมถึงการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้อาเซียนสำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางด้านวิชาการและการพัฒนาซึ่งจะช่วยสนับสนุนกระบวนการรวมตัวของอาเซียน การเสริมสร้างขีดความสามารถและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา

ดังนั้น ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในอาเซียนจึงได้ทวีบทบาทมากขึ้นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอาเซียนให้มีความเจริญก้าวหน้าและแข่งขันได้ในระดับสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงซึ่งเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องในหลากหลายด้านที่ส่งผลให้โลกเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์อันเป็นยุคของสังคมฐานความรู้ กลไกความร่วมมือด้านการศึกษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการสร้างอาเซียนสู่การเป็นประชาคมที่มีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพมนุษย์เพื่อสร้างอนาคตที่รุ่งเรืองของอาเซียน ความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา เป็น

ส่วนหนึ่งของความร่วมมือเฉพาะด้านของอาเซียน โดยเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ทศวรรษแรกของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อมีการจัดการประชุมด้านการศึกษา ASEAN Permanent Committee on Socio - Cultural Activities ครั้งแรกในช่วงเดือนตุลาคม 2518

อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือดังกล่าวมิพัฒนาการเป็นลำดับอย่างช้าๆ ทั้งในเชิงกลไกการบริหารจัดการและในเชิงสาระความร่วมมือ โดยในเชิงกลไกการบริหารจัดการนั้นมีความพยายามในการผลักดันให้ความร่วมมือด้านการศึกษาของอาเซียนมีลักษณะทางการและมีผลในเชิงนโยบายและในเชิงปฏิบัติมากขึ้น ต่อมาเมื่ออาเซียนมีการปรับตัวในเชิงโครงสร้างเพื่อให้ความร่วมมือในด้านต่างๆ ของอาเซียนเข้มแข็งขึ้น มีการจัดตั้ง ASEAN Committee on Education(ASCOE) เป็นกลไกการบริหารความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา ตั้งแต่ปี 2532 ต่อมาในปี 2549 ได้มีการจัดการประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียนครั้งแรกคู่ขนานกับการประชุมสภาซีเมค ระหว่างวันที่ 21-23 มีนาคม 2549 ที่ประเทศสิงคโปร์และมีการจัดอย่างต่อเนื่องทุกปี

จากที่ได้กล่าวมา ความสำคัญทางด้านการศึกษาและบทบาทของสถาบันการศึกษานั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ และเมื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ย่อมจะมีการแข่งขันทางด้านการศึกษาที่มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น ในบริบทของสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนด้วยกันคือประเทศมาเลเซียและประเทศใกล้เคียงคือ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศอินโดนีเซีย ผู้วิจัย

มีความสนใจในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการทัศน์การรับรู้และการปรับตัวของสถาบันการศึกษาคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช อันได้แก่ นักศึกษา ที่จะเข้าสู่กระบวนการศึกษาในสถาบันในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชว่ามีความคิดเห็น การรับรู้และมีความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนการปรับตัวเมื่อมหาวิทยาลัยก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสมผสาน คือเป็นวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ นอกจากนี้การวิจัยดังกล่าวนี้ส่วนหนึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยภาคสนามโดยมีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาวิจัยเชิงผสมผสานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน โดยมีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยเรื่องการรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช

2. ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีประชากรคือนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

2.1 การกำหนดกลุ่มประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมดจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยแบ่งเป็นกลุ่มประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จำนวน 350 คน

3. ขอบด้านเนื้อหา เนื้อหาการศึกษาประกอบด้วย

1. การรับรู้ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. กระบวนการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. ปัญหาอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างไร

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ ข้อมูลการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. ได้ข้อมูลการปรับตัวของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ได้ข้อมูลปัญหาอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประเด็นการวิจัย

1. การกำหนดประเด็นในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. เพื่อศึกษาการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. การเลือกพื้นที่และข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ใช้พื้นที่เฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช โดยการเลือกพื้นที่แบบเจาะจงเพื่อสำรวจและการรับรู้ของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) การศึกษาข้อมูลมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว

และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การศึกษาข้อมูลจากการสอบถามนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง อันจะประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ รวมถึงการรับรู้และการปรับตัวสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเรื่องการรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้ ประชากรทั้งหมดในการศึกษามีจำนวนทั้งสิ้น 12,064 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

4. เครื่องมือในการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการทัศนการรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างการศึกษาซึ่งประกอบด้วยเพศ อายุ รายได้รวมค่าที่พัก ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตอนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนลักษณะแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีข้อมูลดังต่อไปนี้ ข้อมูลด้านผู้ก่อตั้ง ข้อมูลด้านจำนวนสมาชิก ข้อมูลสมาชิกที่เข้าร่วมประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 การปรับตัวของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การศึกษาการปรับตัวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ว่ามีการปรับตัวด้าน ภาษา การเตรียมตัวเข้าสู่แรงงาน ด้ายสังคมและวัฒนธรรม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่องการรับรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ และของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 จากหนังสือ ตำรา งานวิจัย บทความ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาพถ่าย

2. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จากหนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัย สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ภาพถ่าย และจากการสอบถาม แบบสัมภาษณ์

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ในปี พ.ศ. 2558 โดยการสัมภาษณ์ และใช้แบบสอบถามจากนักศึกษา

4. นำข้อมูลที่ได้มาจากข้อ 1, 2 และ 3 มาวิเคราะห์จัดข้อมูลให้เป็นระบบ

5. นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาจัดระบบ ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ อภิปรายผล สรุปผล การดำเนินการวิจัย พร้อมข้อเสนอแนะ จัดทำเป็นรูปเล่มเสนอต่อหน่วยงานและผู้สนใจ จำนวนกว่า 50 เล่ม

6. ถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย และต่อสาธารณชน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องการรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อนำข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับกระบวนการทัศน์ การรับรู้และการปรับตัวของนักศึกษาโดยใช้การวิเคราะห์ หาค่าร้อยละ และความถี่ ในส่วนของปัญหาและอุปสรรคในการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงการพรรณนาในการอธิบายผลการศึกษา

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

แยกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยมีเพศชายจำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และรองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3

แยกตามอายุ กลุ่มตัวอย่าง พบว่า อายุ 19 ปี มากที่สุดจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมาคืออายุ 22 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ต่อมาคืออายุ 21 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 อายุ 20 ปี จำนวน 37 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 10.6 สุดท้ายคือ อายุ 23 ปี มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

แยกตามระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในชั้นปีที่ 1 จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 ต่อมาคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดคือชั้นปีที่ 4 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

แยกตามคณะ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มาจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด จำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 90.6 รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 ซึ่งเท่ากับ คณะวิทยาการจัดการ และน้อยที่สุดคือ คณะวิทยาศาสตร์มี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

แยกตามสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 330 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาคือ ภาควิชาเฉพาะ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

แยกตามรายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระดับ 4,000 - 5,000 บาท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ รายได้ต่อเดือนระดับ 5,500 - 6,000 บาท จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 ลำดับต่อมาคือ 10,000 ขึ้นไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ถัดมาคือ ระดับ 7,500-8,000 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ระดับ 6,500-7,000 มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และน้อยที่สุดคือ ระดับ 8,500-9,000 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

แยกตามการเดินทาง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางโดยรถจักรยานยนต์ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาคือ การเดิน จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 ลำดับต่อมาคือ จักรยาน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ถัดมา

คือ รถโดยสารประจำทาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และน้อยที่สุดคือ รถยนต์ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

การรับรู้เรื่องประเทศผู้ก่อตั้งสมาชิกประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนามและฟิลิปปินส์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบว่ารู้ประเทศผู้ก่อตั้งสมาชิกประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) คือ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ เวียดนามและฟิลิปปินส์ จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 93.7 รองลงมาระบุว่า ไม่ใช่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

ความรู้เกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ของอาเซียนอยู่ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้ว่ามี จำนวน 231 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 66.0 และรองลงมาว่าไม่ใช่ จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วยประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา ลาว อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้เรื่องสมาชิกประชาคมอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย พม่า เวียดนาม ฟิลิปปินส์ กัมพูชา ลาว อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์และบรูไน ตอบว่าใช่ จำนวน 299 คิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมาว่าไม่ใช่ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

ประเทศที่เข้าร่วมสมาชิกอาเซียนลำดับสุดท้ายคือประเทศพม่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าพม่าเป็นประเทศสุดท้ายในการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน จำนวน 220 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาระบุว่าไม่ใช่ จำนวน 130 คน ร้อยละ 37.1

การเปิดประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 จะมีการใช้สกุลเงินเดียวกันทุกประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่าจะมีการใช้เงินสกุลเดียวกันจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 68.9 รองลงมาคือไม่ใช่ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1

คำขวัญของประชาคมอาเซียนคือ "หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์และหนึ่งประชาคม" กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าคำขวัญของประชาคมอาเซียนคือ "หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์และหนึ่งประชาคม"จำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมาคือ ไม่ใช่ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4

กรณีประเทศอื่นๆในประชาคมอาเซียนเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ ไทยมีข้อผูกพันต้องเข้าไปช่วยปัญหาทางการเงินแก่ประเทศนั้นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า กรณีประเทศอื่นๆในประชาคมอาเซียนเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ ไทยมีข้อผูกพันต้องเข้าไปช่วยปัญหาทางการเงินแก่ประเทศนั้นจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 75.4 รองลงมาคือ ไม่ใช่ จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จะเข้าร่วมเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในปี พ.ศ.2558 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจะเข้าร่วมเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนในปี พ.ศ.2558 จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 90.9 รองลงมาคือ ไม่ใช่ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ประชาคมอาเซียนมีกำหนดเปิดวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าประชาคมอาเซียนมีกำหนดเปิดวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2558 จำนวน 299 คน คิดเป็นร้อยละ 85.4 รองลงมาคือ ไม่ใช่ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวการปรับตัวของนักศึกษาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการปรับตัวด้านภาษา ด้านการเตรียมตัวเข้าสู่แรงงาน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์จากแบบสอบถาม ซึ่งได้แยกย่อยเป็นข้อ ๆ และสรุปผล ดังต่อไปนี้

การเรียนภาษาเพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่า เรียนภาษาเพิ่ม จำนวน 334 คน คิดเป็นร้อยละ 95.4 รองลงมาคือ ไม่เรียน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 โดยแยกเป็นภาษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาลาว

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เลือกเรียนภาษาบรูไน จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1รองลงมาคือ เลือกเรียน จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 48.9

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่เลือกเรียนภาษามาลเลเซีย จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือ เลือกเรียน จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 98.6 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาเวียดนาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาเขมร

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาพม่า

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาจีน จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาตากาลอก

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาอื่น

การศึกษาด้านอื่นๆเพิ่มเติมสำหรับการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดระบุว่า เรียนภาษาเพิ่มเติมสำหรับการปรับตัวสู่ประชาคมอาเซียน โดยแยกเป็นด้านดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกศึกษาเพิ่มเติมด้านกฎหมาย จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 88.6 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมด้านการขนส่ง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมด้านเทคโนโลยี

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกศึกษาเพิ่มเติมด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 329 คน คิดเป็นร้อยละ 94.0 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 21 คน

คิดเป็นร้อยละ 6.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมด้านทรัพยากรมนุษย์

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกศึกษาเพิ่มเติมด้านการเมือง จำนวน 282 คน คิดเป็นร้อยละ 80.6 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่เลือกศึกษาเพิ่มเติมด้านการค้าระหว่างประเทศ จำนวน 294 คน คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาคือ ไม่เลือกเรียน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้เลือกเรียนภาษาอื่น

วัตถุประสงค์หลักของการเรียนภาษาเพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์หลักเรียนภาษาเพิ่มต่างประเทศ จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาคือ พัฒนาทักษะการทำงาน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ โดยแยกเป็นรายละเอียดดังนี้กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบ สอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศกัมพูชา

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศพม่า

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศเวียดนาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศฟิลิปปินส์

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าวัตถุประสงค์หลักเรียนภาษาเพิ่มในประเทศสิงคโปร์ จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาคือไม่เลือกเรียน จำนวน 63.0 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศลาว

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าวัตถุประสงค์หลักเรียนภาษาเพิ่มในประเทศมาเลเซีย จำนวน 311 คน คิดเป็นร้อยละ 88.9 รองลงมาคือไม่เลือกเรียน จำนวน 39.0 คน คิดเป็นร้อยละ 11.1

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดไม่ได้เลือกเรียนเพิ่มเติมในประเทศอินโดนีเซีย

การศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมของต่างประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคม และวัฒนธรรมของต่างประเทศต่างๆ ในประชาคมอาเซียน โดยแยกรายละเอียดในประเทศดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศบรูไน จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 84.3 รองลงมาคือการไม่เลือก จำนวน 55.0 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคม

และวัฒนธรรมในประเทศพม่า จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 83.1 รองลงมาคือการไม่เลือก จำนวน 59.0 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศมาเลเซีย จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 85.7 รองลงมาคือการไม่เลือก จำนวน 50.0 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศกัมพูชา

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศลาว

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะไม่ศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศฟิลิปปินส์ จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 99.7 รองลงมาคือการเลือก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ไม่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศเวียดนาม

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศสิงคโปร์ จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือการไม่เลือก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ส่วนใหญ่ระบุว่าจะศึกษาลักษณะสังคมและวัฒนธรรมในประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคือการไม่เลือก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัยศึกษาวิเคราะห์จากแบบสอบถาม
ซึ่งได้แยกย่อยเป็นข้อ ๆ และแสดงผล ดังต่อไปนี้
ดังนี้

ปัญหาและอุปสรรคต่อการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของ นักศึกษา ดังนี้

นักศึกษาระบุว่ามหาวิทยาลัยประสบกับ
ปัญหาบุคลากรยังไม่มีความพร้อม ยังขาดความรู้
ความเข้าใจที่ถ่องแท้เกี่ยวกับประเด็นประชาคม
อาเซียนขาดความรู้ด้านภาษา วัฒนธรรมใน
ประเทศอาเซียน และนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความ
พร้อมเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมรองรับ
ประชาคมอาเซียน

ในขณะที่มหาวิทยาลัยยังประสบปัญหา
เครื่องมืออุปกรณ์บางอย่างไม่ทันสมัยขาดอุปกรณ์
เครื่องมือ ส่วนที่มีอยู่แล้วมีจำนวนจำกัดในการให้
บริการ และคาดว่าอนาคตยังคงประสบปัญหา
ความต้องการเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยอีก
จำนวนมาก ในขณะที่ไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่อง
ระดับผู้บริหารมหาวิทยาลัยและบุคลากร ซึ่ง
มหาวิทยาลัยต้องมุ่งเน้นและผนวกวัฒนธรรม
ท้องถิ่นเข้าสู่อาเซียนเช่นเดียวกันและควรส่งเสริม
ให้ทุกคนเข้าใจและมีความรู้ด้านประชาคม
อาเซียน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ โดยแยก
เป็นรายด้าน ดังนี้ ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ทุก
มิติให้กับบุคลากรเกี่ยวกับประเด็นประชาคม
อาเซียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านภาษา และ
วัฒนธรรม ในประเทศอาเซียนและกฎหมาย รวมถึง
ข้อดีข้อเสียที่นักศึกษาหรือ ประชาชนได้รับจาก
การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ควรมีการสนับสนุนให้ดำเนินการเกี่ยวกับการ
เตรียมความพร้อมเพื่อเตรียมตัวรองรับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนให้มีความเพียงพอและมากกว่านี้

ควรสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์โดย
เฉพาะเครื่องมือทางด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสม
และทันสมัยเพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต ใน
ขณะเดียวกันควรดำเนินการสร้างความเข้าใจ และ
ควรมีนโยบายทิศทางการบริหารของมหาลัยใน
เรื่องการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทั้งระบบ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งนโยบายจากผู้บริหารกระทรวงว่า
จะให้เน้นในจุดใด ด้านใด มิติไหนบ้าง และเป็นไป
อย่างไร กระบวนการดำเนินการอย่างไร เป้าหมาย
คืออะไร นอกจากนี้ควรมีการกระจายบุคลากร
การส่งเสริมความรู้แก่บุคลากร เครื่องมือ อุปกรณ์
เพื่อพัฒนาระดับหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัย
และควรมีการส่งเสริมการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับ
สภาพสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นของ
ตนเองและประเทศอื่นในอาเซียนในทุกมิติ

เอกสารอ้างอิง

สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2554). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนกับอุตสาหกรรมSME.**

กรุงเทพฯ: สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ. (2554). **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโอกาสและผลกระทบต่อ**

อุตสาหกรรมไทย. กรุงเทพฯ: กระทรวงอุตสาหกรรม.

กรมอาเซียน. (2558). **ประชาคมอาเซียน.** กรุงเทพฯ: กระทรวงการต่างประเทศ.